

Hegelova filozofija umetnosti je prva estetika koja svoj predmet nalazi u sâmom razvoju umetnosti, a svoj ključ u povեսno-dijalektičkoj metodi, koja obezbeđuje objašnjenja različitih formi tog razvoja. To predstavlja sistematsko konstituisanje umetničkih ideala u skladu sa njihovom spoljašnjom realnošću.

Predlog za stvaranje novog termina - kalistike - pokazao se neuspešnim, jer bi kalistika trebalo da ispituje lepo uopšte, a Hegel smatra da je interes filozofskog ispitivanja lepog jedino umetnički lepo. Zbog ovih problema, zadržava se termin estetika, najviše zbog toga jer je „pretežno indiferentan“ i već je „prešao u običan govor, tako da se može kao naziv i zadržati. Pravi pak izraz za našu nauku jeste „filozofija umetnosti“, ili još određenije „filozofija lepe umetnosti“.

Svrha ove filozofije umetnosti ne leži u traženju recepata za umetnike, nego u težnji da se razjasni šta je uopšte lepo i kako se ono u postojećim umetničkim delima pokazuje, pa prema tome – takva filozofija umetnosti nema pretenziju da bilo čemu propisuje pravila. Mišljenje čini unutrašnju, suštinsku prirodu duha - a umetnost i njena dela su duhovne prirode, bez obzira na to što im je prikazivanje nužno vezano za čulni izraz.

Umetnost je, tako, znatno bliža duhu od neduhovne prirode - jer u umetnosti duh ima posla sa samim sobom. Ipak, umetnička dela nisu pojam, nego tek razvoj pojma, koji se otuđuje u čulno. Duh sebe saznaje ne samo u vlastitoj formi - mišljenju, nego sebe saznaje i u onom drugome - u svom ispoljavanju u čulnost, čijim saznanjem se ponovno vraća sebi.

Zadatak umetnosti je da dovede do svesti najviše interese duha. Zbog toga umetnost ne može biti samovoljna raznolikost nekontrolisane imaginacije i ne može lutati kroz fantaziju, jer je njena duhovna podloga, kao njen nužni izvor, obezbedila čvrsto umrežen oslonac, bez obzira na neiscrpnost i raznolikost formi i sadržaja koju ona ima. Umetnost proizilazi iz apsolutne ideje i cilj joj je čulno prikazivanje apsolutnog. Sadržaj umetnosti je ideja, a njena je forma čulni lik. Ideja i čulni lik su razlike koje umetnost treba da dovede u jedinstvo i da uspostavi izmirenu celinu.